

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Karla Kosteckého a soudců Mgr. Lucie Trejbalové a Mgr. Karolíny Tylové, LL. M. v právní věci žalobkyně S.V., bytem [REDACTED], zastoupené advokátkou JUDr. Ivou Hlaváčkovou z advokátní kanceláře, se sídlem Palackého č. 41, Jablonec nad Nisou, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Masarykova č.31, Brno, ve věci žaloby proti rozhodnutí Finančního ředitelství Ústí nad Labem čj. 7063/12-1700-50663 ze dne 11.10.2012,

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí Finančního ředitelství ze dne 11. 10. 2012 č. j. 7063/12-1700-50663 s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozhodnutím Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 11.10.2012 bylo zamítnuto odvolání a tak potvrzen platební výměr Finančního úřadu v Liberci ze dne 2.2.2012, kterým byl S.V. vyměřen odvod do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně ve výši 108.086 Kč. Důvody, které vedly Finanční ředitelství k zamítnutí jsou rozvedeny v odůvodnění rozhodnutí z 11.10.2012.

Žalobkyně Sylva Vohánková ve své včas podané žalobě navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno, a to z následujících důvodů. Zdůrazňuje, že se podle úředního rozhodnutí měla dopustit jen jediného pochybení, neboť podle potvrzení OSSZ v Liberci začala podnikat až dne 4.1.2010 a nikoli již 1.1.2010. Přitom o této skutečnosti věděl jak finanční úřad, tak i úřad práce ze své kontrolní činnosti, nic ji ale vytýkáno nebylo. I finančnímu ředitelství doložila požadované doklady, ač byly k dispozici dříve zmíněným úřadům. Finanční ředitelství v řízení o odvolání sice vycházelo ze z.č. 218/2000 Sb., ten ale aplikovalo nepřiměřeně přísně a velmi subjektivně. Jedinou vadou bylo, že se žalobkyně odhlásila

z evidence úřadu práce až dne 4.1.2010, který byl prvním pracovním dnem v roce. Toto pochybení ale ředitelství spojilo s nepřiměřeným postihem s tím, že tak měla učinit ještě před zahájením podnikání. Pokud by byla dostatečně úřadem práce poučena, a nikoli obecně jak vyplývá z čl. V) Dohody z 8.12.2009, pak by se podle konkrétního poučení také zařídila. Je pravdou, že sice nebyla v podnikání úspěšná a vykazovala nízké příjmy, to ale ještě neznamená, jak tvrdí finanční ředitelství, že její podnikatelskou činnost nelze pokládat za soustavnou a za hlavní zdroj příjmů. Žalobkyně v dané situaci připomíná, že i přes nízké příjmy vždy platila sociální a zdravotní pojištění a plnila i jiné podnikatelské povinnosti. Proto ani nemohl být porušen čl. II, bod 3) Dohody. Finanční ředitelství se také zabývá otázkou použití poskytnutého příspěvku, ač to již vyřešeno v rámci předchozích kontrol a nebylo shledáno porušení rozpočtové kázně.

V průběhu jednání žalobkyně prostřednictvím své právní zástupkyně setrvala na důvodech podané žaloby se zdůrazněním argumentů, které byly uplatněny již v písemné žalobě. Trvá na tom, že díky propojení státních institucí si mohly tyto instituce obstarat patřičné informace týkající se podstatných skutečností této věci. Poukazuje též na obsah protokolu o výsledku veřejnosprávní kontroly z 25.7.2011 podle kterého nebylo žalobkyni vytknuto, že by peněžní prostředky použila na jiné věci než podle dohody. Není také sporu, že žalobkyně měla příjem, byť malý, z tohoto podnikání a tudíž nelze tvrdit, že by porušila dohodu v tom, že by podnikání nebylo jejím hlavním zdrojem příjmů. Žalobkyně požaduje náhradu nákladů řízení, s tím, že je plátcem DPH.

Odvolací finanční ředitelství ve svém písemném vyjádření k podané žalobě setrvává na správnosti napadeného rozhodnutí z důvodů uvedených v napadeném rozhodnutí.

Jednání soudu dne 27.11.2013 se zástupce Odvolacího finančního ředitelství neúčastnil, neúčast omluvil a nežádal odročení jednání.

Soud podle § 75 z.č.150/2002 Sb., soudního řádu správního (s.ř.s.) přezkoumal v mezích žalobních bodů napadení výroku rozhodnutí, vycházejí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a dospěl k následujícímu závěru.

Předně soud konstatuje, že rozhodnutí a ani řízení jemu předcházející natrpí vadami takové závažnosti, které by činily rozhodnutí nicotným. Nebyly ale zjištěny ani vady, předcházející napadenému rozhodnutí, které by mohly mít reálný vliv na správnost rozhodnutí o meritu věci.

Ve věci čerpání prostředků poskytnutých Úřadem práce v Jablonci n/N na základě Dohody ze dne 8.12.2009 byla zahájena protokolárně Finančním úřadem v Liberci daňová kontrola podle § 87 odst. 11) z.č. 280/2009 Sb. dne 26.9.2011 a po shromáždění podkladů byla žalobkyně seznámena se zprávou o daňové kontrole dne 30.1.2012.

Následně byl vydán platební výměr čj. 27020/12/192983502870 ze dne 2.2.2012. O odvolání žalobkyně proti platebnímu výměru rozhodlo Finanční ředitelství Ústí nad Labem žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 11.10.2012. Před vydáním tohoto rozhodnutí vyzvalo finanční ředitelství odvolatelku k doplnění podkladů a odvolacích tvrzení a umožnil odvolatelce se seznámit s podklady pro rozhodnutí.

Žalovaný se vypořádal se všemi odvolacími důvody, uplatněnými žalobkyní a s ohledem na závěry správního orgánu I. stupně opětovně vyzval žalobkyni k doplnění dokazování. Své skutkové a právní závěry podrobně rozvedl, a to i s odkazy na příslušná zákonná ustanovení a jejich výklad. Odůvodnění napadeného rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních námitek, je logické, výstižné a ohledně podstaty věci vyčerpávající, proto na ně může soud v podrobnostech okázat a zdůraznit jen následující.

Žalobkyně nemohla vykonávat samostatnou výdělečnou činnost do 3.1.2010, neboť to vylučuje ust. § 25 odst. 1, písm. b) z.č. 435/2004 Sb. (o zaměstnanosti). Žalobkyně nezpochybňuje, že podnikání zahájila až dne 4.1.2010, tedy nikoli již dne 1.1.2010, jak se smluvně zavázala. Podle ní se jedná o drobné pochybení, sankcionované velmi přísně, avšak pokud by byla řádně poučena Úřadem práce, tak by se takové chyby nedopustila. K této námitce soud musí předně poukázat na znění čl. V) Dohody, kterým byla žalobkyně jako příjemce příspěvku výslovně upozorněna: a) že nedodržení podmínek poskytnutí příspěvku podle článku II) Dohody je porušením rozpočtové kázně a b) na následky porušení rozpočtové kázně s poukazy na konkrétní ustanovení z.č. 218/200 Sb. (o rozpočtové skladbě a rozpočtových pravidlech). Naposled zmíněný zákon přitom nezná ve svých kogentních ustanoveních (§ 44, 44a) méně závažné a závažné porušení rozpočtové kázně, tj. nepřipouští možnost moderace, žalovaný proto neměl možnost se od dané právní úpravy odchýlit. Ohledně výše řešeného porušení čl. II, bodu 1) Dohody se žalovaný též vypořádal s odvolacími důvody a správně poukázal na ust. § 60 z.č. 455/1991 Sb. s přihlédnutím k § 9 odst. 2, písm. a) z.č. 155/1995 Sb. za použití § 25 odst. 1, písm. b) z.č. 435/2004 Sb, podle kterého je, a to bez výjimky, za osobu samostatně výdělečně činnou pokládána osoba, která také **vykonává** samostatnou výdělečnou činnost. Tj. stěžejním pro posouzení věci je skutečný výkon živnosti a nikoli držení živnostenského oprávnění, které je toliko právním předpokladem výkonu živnosti. Je to také živnostník a nikdo jiný, kdo je povinen podle § 27 odst. 2) z.č. 435/2004 Sb. oznámit úřadu práce rozhodné skutečnosti pro evidenci. Dohodu podepsaly smluvní strany již 8.12.2009, žalobkyně měla dostatek času k tomu, aby oznámila úřadu práce, že bude fakticky podnikat od 1.1.2010. Skutečnost, že se jedná o den pracovního klidu, nehraje přitom roli. Soud také nemůže přijmout námitku žalobkyně, že nebyla řádně poučena o následcích porušení Dohody. Z čl. V) Dohody je i pro laika zcela dostatečně seznatelné, jaké následky má konkrétní porušení čl. II) Dohody.

Jednou ze závazných podmínek poskytnutí příspěvku formulovaných v čl. II, bod 1) je zřízení společensky účelného pracovního místa a výkon samostatně výdělečné činnosti, to vše od 1.1.2010. Z dokazování je zjevné, že tento závaznou smluvní povinnost žalobkyně nesplnila, tuto skutečnost ani nespornuje, byť její význam jinak interpretuje. Proto již samotné porušení Dohody v tomto bodě je porušením rozpočtové kázně s přihlédnutím k § 44a odst. 3, písm. a) z.č. 218/2000 Sb., které má za následek odvod poskytnutého příspěvku do rozpočtu (§ 44a, odst. 4, písm. c/ zmíněného zákona).

Soud neshledal pochybení ani v závěrech finančního ředitelství, že žalobkyně porušila i čl. II, bod 3) Dohody, podle kterých se žalobkyně zavázala vykonávat soustavnou výdělečnou činnost v souladu s obsahem předmětu podnikání jako hlavní zdroj příjmů a podnikat alespoň 18 měsíců ode dne zřízení místa. Ze shromážděných listin, poskytnutých i žalobkyní, je zjištěno, a tato fakta žalobkyně věrohodně nevyvrátila, že za rok 2010 činily její

příjmy z předmětné činnosti celkem 8.430,-Kč a výdaje celkem 7.082,-Kč, za leden až červen 2011 (tehdy činnost přerušila) činily příjmy jen 1.680,-Kč. Takový obrat rozhodně nelze pokládat za výsledek podnikání, tvořící hlavní zdroj příjmů (čl. II, bod 3) Žalovaný s odkazy na jednotlivé důkazy logicky odůvodnil i toto porušení Dohody, proto lze v podrobnostech na napadené rozhodnutí odkázat.

Po výzvě doložila žalobkyně celkem 4 faktury, znějící na částky 72.137,-Kč, 14.699,-Kč, 15.409,-Kč a 192,-Kč. Ač byla současně vyzvána k předložení dokladů o jejich zaplacení v souladu s Dohodou, tak neučinila, jak opět správně zjistil, a zjištěné popsalo finanční ředitelství v napadeném rozhodnutí.

I tato porušení závazku je porušením rozpočtové kázně, jak poukazuje finanční ředitelství ve svém rozhodnutí, tj. i v těchto případech jsou jeho skutkové a právní závěry správné.

K žalobkyní namítané tvrdosti zákona soud může jen dodat, že Generální finanční ředitelství může prominout odvod či penále z důvodů hodných zvláštního zřetele na návrh osoby, která se porušení rozpočtové kázně dopustila (§ 44a odst. 9, 10 z.č. 218/2000 Sb. Tento postup ale není předmětem řízení o žalobě.

Poukazuje-li žalobkyně na protokol o veřejnosprávní kontrole provedené Úřadem práce dne 25.7.2011, pak tento argument nelze přijmout. Jediným oprávněným správním orgánem ve věci jednat a rozhodnout je příslušný Úřad státní finanční správy a nikoliv Úřad práce. Jeho závěry avšak jen po stránce skutkových zjištění mohou hrát roli toliko podpůrnou při jednáních finančních úřadů. Navíc i v tomto protokole je konstatováno, že Sylva Vohánková porušila rozpočtovou kázeň v bode II./1 Dohody, což podle obsahu dohody je poskytovatelem dotace hodnoceno jako závažné porušení rozpočtové kázně.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě **dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná

nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 27. listopadu 2013

Mgr. Karel Kostecký,
předseda senátu